

РЕШЕНИЕ

№ 11911

гр. София, 26.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **704** по описа за **2026** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на М. Д. М. чрез адв. М. Т. /САК/ против Решение №4516/11.12.2025г. на СРС, НО, 93 състав, постановено по НАХД №13564/2025г. по описа на СРС, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление №25-4332-008596/24.04.2025г, издадено от Началник група в СДВР, отдел „ПП“ при СДВР, с което на М. Д. М. са наложени адм.наказания, както следва: по т.1 „Глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5 от ЗДвП и по т.3-„Глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП на основание чл.185 от ЗДвП.
В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди, че така приетата фактическа обстановка не отговаря с действителната такава, като в жалбата са изложени аргументи в тази насока. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски.
В съдебно заседание, касаторът редовно призован, се представлява от адв. Т., който поддържа касационната жалба, моли съда да отмени съдебното решение на СРС като неправилно и необосновано по съображения, посочени в касационната жалба. Претендира разноски, в дадения от съда срок представя писмени бележки.

Ответникът – Началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, не се представява в съдебно заседание. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна районният е приел, че на 19.02.2025 г., около 11:10 часа, М. Д. М. е управлявал лек автомобил – „Форд Фиеста“ с рег. [рег.номер на МПС] като се движил в посока С., по „Околовръстен път“ с посока на движение от [улица]към [улица]и пред №49 предприел маневра, свързана с навлизане изцяло в съседната пътна лента, като не пропуснал движещия се по нея МПС – лек автомобил марка „Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от П. Т.. При маневрата М. реализирал ПТП с другия автомобил като го ударил в предната броня от дясната страна. При обсъждане на произшествието между двамата водачи възникнали разногласия, поради което Т. подал сигнал за ПТП-то. Преди пристигане на служители на ОПП СДВР водачът М. М. напуснал мястото на произшествието. На посочената дата мл.автоконтрольор Д. А. съставил Протокол за ПТП, изготвена била и скица на произшествието. Водачът П. Т. попълнил декларация като предоставил данните на другия участник в ПТП. На 31.03.2025г М. М. като собственик на л.а „Форд Фиеста“ с рег [рег.номер на МПС] попълнил декларация.

Въз основа на материалите по преписката на 31.03.2025г бил съставен АУАН №703874/31.03.2025г от актосъставителя С. Д. в качеството му на мл.автоконтрольор при ОПП СДВР, в който приел, че М. е извършил нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП, на чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП и чл.150а от ЗДвП. В АУАН било посочено също, че М. е управлявал МПС-то със СУМПС, което е било с изтекъл срок на валидност до 13.02.2025г, АУАН е подписан от нарушителя без възражение. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП.

При така установената фактическа обстановка от правна страна районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от лица, притежаващи материална компетентност, в преклузивните срокове по чл. 34 ЗАНН, в установената по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН форма и без допуснати съществени процесуални нарушения. За да потвърди НП по т. 1 районният съд се е позовал на събраните по делото писмени и гласни доказателства, от които се установява, че касаторът се е движил в дясна пътна лента преди предприемане на маневрата и е навлязъл в съседната пътна лента, поради което е и възникнало ПТП, т.е. касатор е извършил нарушение по чл.25, ал.2 от ЗДвП. Приел е наложената глоба за правилно определена в размер на 200 лева, с оглед причиненото ПТП вследствие на установеното нарушение на чл. 179, ал. 2 вр.ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП.

За да потвърди НП по т.3 районният съд се е позовал на събраните по делото писмени и гласни доказателства, от които се установява, че към датата на нарушението касатор управлявал МПС със СУМПС №28467908, така както е описано в АУАН и в НП с изтекъл срок на валидност, които от обективна страна е осъществен състава на чл.150а, ал.1 от ЗДвП, като от субективна страна е приел, че деянието е извършено умишлено, тъй като нарушител съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е настъпването на общественотоопасните последици и пряко е

целял настъпването на същите, доколкото е съзнавал, че срокът на неговото СУМПС е изтекъл и въпреки това е управлявал лекия автомобил.

Фактичката обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на свидетелите и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН е правилно установена по делото от Софийски районен съд. Не е допуснато процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП предвижда, че при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. Съответно разпоредбата на чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП гласи, че който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 – в случая неспазване на правилата за предимство, причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

Решаващият съд е обосновал извод за осъществяване на вмененото на касатора нарушение, който се подкрепя изцяло от установените по делото факти. СРС е събрал всички относими и възможни доказателства и не е налице неизяснена фактическа обстановка, каквито са твърденията на касатора. Няма индиция или данни, че по делото са налице и други доказателства, необходими за изясняване на фактичката обстановка, поради която възраженията в тази насока са неоснователни.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН и Постановление № 10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - потвърждават я, то правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

С поведението си М. Д. М. е нарушил горесцитираната разпоредба, за което законосъобразно е санкциониран с налагането на глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП.

Споделя се и изводът на решаващия състав по отношение на нарушението по т. 3 от процесното НП.

Според чл.150а, ал.1 от ЗДвП водачът на МПС следва да притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС. В ал.2 на същия текст са посочени необходимите категории за управление на различните видове МПС. Отговорността на М. е ангажирана за нарушение на общата санкционна разпоредба на чл.185 от ЗДвП, доколкото касатор е притежавал СУМПС, но то е било с изтекъл срок на валидност. Горното се установява от справката картон на водач, като не се оспорва, че е управлявал лекия автомобил на инкриминираната дата със свидетелство за управление с изтекъл срок на валидност, а именно извършено е нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и

на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 130 лв., или след превалутиране сумата е в размер от 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента).

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4516/11.12.2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав, постановено по НАХД № 13564/2025 г. в обжалваната част.

ОСЪЖДА М. Д. М., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента)., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: